

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges til EM 2017 at fremlægge en analyse af Selvstyrets og Kommunernes køb af tjenesteydelser i Danmark og øvrigt udland. Analysen skal også indeholde anbefalinger til hvorledes det offentlige fremover mere målrettet kan indkøbe tjenesteydelser hos grønlandske virksomheder således at køb af tjenesteydelser fra udlandet nedbringes.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Sidste forår vedtog et enigt Inatsisartut mit forslag om en tilbudslov, der skulle vægte samfundsøkonomiske hensyn¹. Finans- og skatteudvalget skrev i sin betænkning² til forslaget, at det var vigtigt, at der i forbindelse med den kommende lovgivning skulle tages flest mulige samfundsøkonomiske hensyn herunder for eksempel ved at indføje et klart krav i loven om, at lokale virksomheder kan gives særlige fordele. Endvidere skulle lovgivningen i forbindelse med offentlige udbud give fortrinsstilling til virksomheder, der som en del af deres CSR profil, er villige til at ansætte et passende antal praktikanter, lærlinge og voksenlærlinge set i forhold til det enkelte udbud eller projekt. Udvalget ønskede at lovforslaget til en tilbudslov skulle fremsættes under denne samling, forårssamlingen 2016. Det er som bekendt ikke sket. Til gengæld skriver Naalakkersuisut i deres svarnotat til dette forslag fra Partii Naleraq, at det ikke nødvendigvis er samfundsgavnligt at købe grønlandsk og at det er uforeneligt med partnerskabsaftalen med EU. Jeg er dybt uenig i begge de påstande Naalakkersuisut her fremkommer med. Jeg finder det overraskende at landets politiske ledelse har en politik om, at vores lokale erhvervsliv ikke fortjener særlig opbakning. Og jeg mener at Naalakkersuisut taler imod bedre vidende når de igen og igen kobler partnerskabsaftalen sammen med vores indkøbscirkulære. I forbindelse med Finans- og skatteudvalgets nylige rejse til Bruxelles var det netop et af de emner der blev drøftet med repræsentanter fra EU. Her kunne man ikke genkende påstanden om, at det var et krav fra EU's side, i forbindelse med partnerskabsaftalen. Derimod efterlyste repræsentanterne vi talte med, at der blev skabt mere transparens i beslutningsprocesserne – hvilket en tilbudslov netop vil bidrage til.

Dette emne har efterhånden været debatteret mange gange i Inatsisartut under forskellige afstemningstemaer. Og jeg skal bede om at Naalakkersuisut respektere Inatsisartuts enighed på dette område. Hvordan kan det være, at der er så stærk en modstand i Selvstyret mod at udarbejde en tilbudslov, der skaber klare rammer for indkøb og som fremmer samfundsøkonomiske løsninger?

¹ Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge et forslag til en tilbudslov, der skal udstikke de juridiske, tekniske og kommercielle rammer for Selvstyrets indkøb og anskaffelser. Lovforslaget skal sikre, at leverandører behandles lige, at der er klare rammer for valg af leverandører ved udbud og at der oprettes en klageinstans omkring udbud. I lovforslaget bør ligeledes indarbejdes retningslinjer for hvorledes samfundsøkonomiske hensyn i bredere forstand skal indgå i tildelingskriterierne for valg af leverandører.

² Dansk: http://inatsisartut.gl/dvd/FM2015/pdf/media/2562595/pkt118_fm2015_bf33_indkoepslov_bet_2beh_dk.pdf
Kalaallisut: http://inatsisartut.gl/dvd/FM2015/pdf/media/2562593/pkt118_fm2015_bf33_indkoepslov_bet_2beh_kal.pdf

Jeg afviser Naalakkersuisuts ændringsforslag. Jeg mener egentligt også at forslaget der er stillet af Partii Naleraq er overflødigt. Naalakkersuisut bør i stedet effektuere den allerede trufne beslutning om en indkøbslov, der tager samfundsøkonomiske hensyn.

Naalakkersuisut bedes redegøre for, hvor langt de er nået med udarbejdelsen af en loven og Naalakkersuisut bør afstå fra igen at påstå, at vi ikke kan tage samfundsøkonomiske hensyn, på grund af EU.